Надходе день, день визволу і слави
Зоря його горить крівавим вже огнем—
Брати! Не кидайте на-півдороги справи,
У душу не пустіть невіри 'сподарем.

* * *

Царі-кати, царі-буржуазія
Цей чують, бачуть час, їднаются на нас,
І хилиться рабів похпла шия,
І деспотичний трон міцнішаэ на час.

* * *

Але на час!.. бо наша праця встане,
Як зерно те, що в грунті проросло,
І людьским душманам у вічі грізно гляне,
І загада, щоб їх на сьвіті не було!

* * *

Від краю в краи по нашіи батьківщині,
Мов хмара, вийде люд з халуп та вбогих хат,
І підемо ми всі, і сліду на Вкраїні
Не кидемо, де був огидлий нам царат!

* * *

Ми волю випустим, розчиним каземати,
В руїни ляже все від нашої руки—
І тюрьми, і двірці! Катам відмірим плати
За ними вже давно ізнудились гаки.

* * *

До купи люд знесе потрощені кайдани,
І скидаемо з них на спогад всім вікам
Страшну пирамиду, вона за нами стане,
Щоб сьвідчити, що більш не бути вже царям.

* * *

І хочь не стане нас, і хоч іменння наше
Забудеться, загубеться у протязі часів,
Але та воля, воленька роскаже,
Про невідомих тих, незнаемих борьців.

П. Розвіи-поле.

З ГАЛИЧИНИ.

Прімірни попи. З Соснова (повіта Підгаиці) дістаэмо слідуючу допись: В нашім селї Соснові э двох попів, Іван Сабат, та Василь Павуля, які задля кишенї готові обходити ся з людьми, як тільки захочете. Що воно так э, ось вам примір: В неділю дня 20 жовтня с. р. пішов до попа Собата господар Л. Диновський, щоби згодити похорон для своэї помершої доньки Катерини. Піп зажадав на похорон не богато тільки 60 корон, тож Диновськии спрошував ся, що він бідний і може дати найвисше 20 кор. Та піп не лише, що не пристав на те, але підмовляв Диновського, щоб він віддав иому поле небіжки Катерини, а він не тільки що поховае її з „парадою", але ще і доплатить Диновському. Очевидно, що сей послїдний не згодив ся на таку пропозицію і рішів ся поховати доньку без „паради". Більше як 200 людии сьпіваючи набожні пісні спровадили помершу до церкви. Та як прийшов піп В. Павуля, розлютив ся дуже, казав винести мерця з середини церкви на поріг і там доперва покропив тіло и пошептав щось собі під носом. Обурений нарід удав ся на цвинтар, а там над гробом забрав голос тов. Й. Процишин а по нім І. Магдїи, які говорили про попівські здирства і про близкии конець попівського панованя. І попи горлають не раз, що радикали і соціалисти бунтуют проти них нарід.... („Гр. Г.").

Розбій на гладкій дорозї, або як нищат ся „Січи". В Микуличинї, на краю Галичини, діют ся страшні річи, яким хіба ніде нема рівних навіт в Росії. Перед трома роками заснувало ся там тов. „Січ", а коновим вибрано купнїра Івана Полатайка. Зараз по виборі зачало староство питати за концесією на купнїрство, а що її кошовий не мав, як другі инші, хоть уже від 20 років шие кожухи та нїхто його не питав, то засуджено його на 200 корон кари. Кошовий вніс рекурс, але 200 корон таки мусів заплатити. То дайте менї концесію, каже кошовий Полатайко; еге кажуть йому в старостві, ти маэш грунт, то як будеш мати концесію і будеш шити кожухи, то не зможеш заплатити податку за грунт, бо хто-ж буде коло него робити; коли я на те шию, абим заплатив від грунту податок, бо грунт нэ годен мене вижити. Та ще додав таке пан комисар: Ти дурню, перестань належати до Січи, а не тільки не заплатиш кари 200 корон, але й дістанеш концесію і всьо, що хочеш. Та Полатайко не хотів навіть слухати. В якись час потім направляв Полатайко своїм дїтям кожухи; полицай, який що дня заглядав у вікно, що робит Полатайко, підглянув се і зробив донесенэ, що коновии шиэ кожухи. І знов прим 100 корон кари. По тім прийшла кара за ношенэ лент: 7 діб арешту і 5 корон кари. Та на тім не конец. По виборах зійшло ся кількох січовиків з Полатайком в реставрації і говорили про Цїпсера. При другім столику сидів обляпок швець Сорока, добре вже підмогоричении і йому прочуло ся, що січовики говорят за цісаря. Незабавки зявив ся полицай, а на другии день вже жандармерія робила допити за образу цісаря. Пішли зізнаня сьвідків, які нїколи тої бесїди навить не чули, і Полатайка замкнули до слїдчої вязниці. І був би посидів довго як би не інтервенція посла Лагодинського. Розправи ще до тепер не назначено і мабудь її не буде, бо Палатайка хотїли притримати лише кілька місяців у слїдчія вязниці. Так виглядаэ в практиці справедливое поводженэ ся правлячих кругів. („Гр. Г.").

МІНІСТЕРЬСКА КРИЗА В АВСТРІЇ.

Не маэ щастя бар. Бек, австрійський президент міністрів зі своїми товаришами міністрами. Давнїйшний склад міністерства відповідав давній силї парляментарних сторонництв. Тепер часи змінили ся. По перших виборах на підставі нового права голосованя змінило ся положенэ в парляментї дуже. Найсильнїйшим сторонництвом в парляментї э тепер християнськи соціяли (мішанина, клерикалів і антисемітів); і власне се сторонництво захотїло посадити на міністерських фотелях своїх представителів. Як раз під ту саму пору чеські аграрії, яки тоже увійшли в значнім числї до нового парляменту, задумали посадити рівнож свого чоловика на міністерським стільчику. І знайшов ся Бек в труднім положеню, з якого однак вибрив, поки що щастливо. Та одна була лише біда, а то: кандидатіва на минїстрів було більше як місць на міністрів, які мали уступити. Але від чого голова? Нема вільного місця—той утворено нове міністерство для публичних робіт. Отже і вовк ситий і коза ціла—і Бек уратований і нові партії дістали своїх міністрів.

Тепер склад міністерства буде такий: президент Бек (консервативний бюрократ), внутрішні справи Бінерт (консерватист), справедливість Кляйн (консерватист), фінанси Коритовський (консерватист), просьвіта Мархет (умірковании лїберал), желїзниці Дершата (ум. лїберал), торговля Фідлэр (ум. ліб.), решту забрали між себе аграрії і клерикали: Прашак, Гэсман, Ебенгох і Пешка.

Так предстасляэ ся нове міністерство; більшість його самі консервативні і клерикальні елемэнти, від яких годї чого доброго надіяти ся. Як нове се міністерство утримаэ ся довго, на що однак слаба надія, то се буде знаком, що в державі наступить реакція.

xx

РЕДАКЦИНА ПОШТА.

1) Товаришу П. Щерба дуже дякуэмо за вашу чудову допись; просимо ще писати, особливо про болячки Канади.

2) Редакція дуже дякує т. О. Мисці з Ethelberh'у Man. за надіслані адреси.

3) Т. Стах Олеха Aldergrove B. C. Двоє ваших листів одуржали, але $2 на „Черв. Прапор" та жертву, про які пишите, недістали. Газету будемо Вам висилати. Повідомте нас, що сталось з грішми. Пишіть, що діеть ся у Вас у Aldergrove'і.

4) Т. Василь Купнір Edmonton Alta. $2 на „Черв. Прапор" від Вас дістали, Пришлить дописі.

5) Т. Іван Котик Vankouver B. C. Гроші від Вас дістали $2.10. Але Ви забули подати у адресі, ~~на кого~~ власне маємо посилати „Ч. Пр." у Слободу Небилівську. Чи не до Вашого брата Василя? Пришліть ті дописі з Ванькуверського житя.

6) Товаришу Лютак з Pleasent Home Чому Ви мовчите? Пришліть ті дописі про фармарське житэ, що обіцяли.

7. Albotsford B. C. Касієр товариства „Вільна Січ Запорожська", Остап Шило. Пришлить докладне справоздане про ваше Товариство. Чи ви члени Соціялїстичної Партії Канади, чи ні? Коли ні, то радимо при лучитись. Як захочете своє Товариство зробити Комітетом Соціалистичної Партії Канади, то звернить ся в сій справі до нашого т. Мірослава Стечишина: Port Haney B. C. M. Shtechishin. Він Вам поможе з организуватись.

З товариським привітом
Редакція „Ч. П."

xx

Видане Українського Вінніпежского Льокалю С. П. К.
Issued by the Ookrainian (Ruthenian) Local of Winnipeg S. P. of C.

ОГОЛОШЕНЯ:*)

Г Д Е Э

Тимофей Захарук з Ганьковець пов. Снятин. Галичина? Приїхав сего року на весні. Хто би о нім знав, або він сам, най напише на адрес:
Vasil Dzoglik. 678 Magnus ave. Winnipeg Man.

!!ПОЗІР РОБІТНИКИ!!

Реперуе дзигарки з гварантією на два роки. Маю до продажу будики, стінні дзигарки, всілякі ланцюжки таи инші оздоби з срібла і злота.

A. BREGER.

810 Main str. Winnipeg Manitoba.

повна гваранція!
Дзигармайстер
М. А Л К І Н.

реперує американські і красві дзигарки.

Великий вибір кешенькових годинників та будзиків по таним цїнам.

Говорить по руськи і по польски.

796 Main str. Winnipeg.

*) За зміст оголошень редакція не відповідає.